

GYUKICS GÁBOR

pedig remekül érzem magam

talpam már nem úgy simul az aszfaltra
mint régen
ujjam nyomata ott marad a borospohár
szélen
minden mozdulatom jázmin-
rezgés
minden reggelem csupasz szemfény-
vesztés
egy napom szétszed
a másik összerak
testemet még tartja a vékony
lábazat
sírásoknak gyűjtöm szélfúttá
hamvamat

hasadékban
emberi koponyák

Alakváltási folyamat

újra kellene kezdeni
új alakban
új helyen

se a vontatóhajót
se a Húvösvölgy-rítust
a rögzös emelkedőt
a szétporladt lejtőt
a kertvégi vadvirág illatát
az agyi fékpofát
a nem működő kuplungot

a gázpedált
a fenyőfára tetovált spirált
a boncmester szikéjét
a halottmosó ajkának élet

kései elvi mozzanat
minden a régiben marad
ha esetleg újra éledek
remélem nem ember leszek